

«Un nido de agujas en el colchón» ► El tàndem format per Jordi Dalmau i Lidia Górriz presenta aquest vespre a Girona una compilació poètica carregada de mordacitat i ironia contra «el discurs»

Jugar al trapezi sense xarxa

Tàndem particular d'artistes multidisciplinaris, la parella Dalmau-Górriz publica «Un nido de agujas en el colchón», d'editorial Comba, compilació poètica carregada de mordacitat i ironia contra «el discurs establert».

MATÍAS CROWDER

■ Va voler el destí que, quan el 2001 va succeir l'atemptat de les Torres Bessones, la parella d'artistes treballava des de feia un any en el projecte de demolició virtual de la Sagrada Família («Begin the Begin»). L'associació amb un suposat atemptat contra l'emblemàtic temple de Barcelona per part del públic va ser immediata i des de llavors els va quedar a marca creativa un tret que ja els caracteritzava des de feia temps: el de desmuntar i agitar els sòlids fonaments de tot l'establert.

Es tracta de Jordi Dalmau i Lidia Górriz, que fa més de 30 anys que treballen junts. Es van conèixer a la Facultat de Belles Arts. Sense saber-ho, eren veïns. Tots dos vivien al carrer Francesc Moragues de Santa Coloma de Gramenet. La fusió fa impossible saber on comença Dalmau i on Górriz, cas inaudit

d'unió en el món de les arts, la ironia i crítica permanent els distingeix en la seva diversitat creativa. Acció que perpetuen amb la publicació del llibre de poesia *Un nido de agujas en el colchón* que presentaran avui divendres, a les 8 del vespre, a la Llibreria 22 de Girona.

Escriure poesia és habitar un niu d'agulles? Segons Jordi Dalmau «és un niu d'idees que desperten com instints afilats, amuntegats, que fan implosió al cap i es reproduïxen, una cosa tan quotidiana que ha aparegut en diversos formats al llarg de la nostra trajectòria, en jocs transversals entre imatges i textos». «L'important és entendre el llenguatge com una eina primordial en qualsevol acció. El llibre és una possibilitat excel·lent per conduir, atacar i voler aquells aspectes que avui ens suposen una càrrega important en el nostre conscient personal», afirma per la seva banda Lidia Górriz.

Artistes visuals que roten a la poesia com si es tractés de diferents eines i el mateix llenguatge, aconseguïxen a *Un nido de agujas en el colchón* continuar la càrrega de creativitat que els caracteritza. Com si es tractés d'un mateix

conte explicat amb veus diferents. Per això, expliquen, es tomen multidisciplinaris, com si no els arribés el mitjà per abastar i comprendre el missatge. «Qualsevol mitjà és només això, un mitjà transmissor d'experiències en relació amb les nostres vivències, artístiques, socials, econòmiques, polítiques, literàries», afegeix Górriz.

El seu primer llibre, *Un lugar arriba (colinas)*, també d'Editorial Comba (2015), va ser l'inici d'un perpetu epiflegon es desacralitza el món conegut. «Censures, projectes diversos, nus de desenvolupaments d'objectes, en un escenari ideal senzill i contundentment alt: dibuix i text (poemes). Era la resposta adequada a una aventura lògica i conseqüent de més de tota una vida», assegura Górriz.

El seu editor, l'escriptor Juan Bautista Durán, parla en el pròleg d'un «Salt natural» cap a la poesia. Encara que ells prefereixin parlar de la creació com un salt al buit. Gest artístic que la parella defineix com el poc que queda per saltar i no aterrar de ple en el convencional o el mercat més salvatge. «El difícil és jugar al trapezi i caure fora de

la xarxa», afirma Jordi Dalmau. No hi ha signatures en cap dels poemes o dibuixos de *Un nido de agujas en el colchón*, com si la parella formés un sol ésser. Segons Dalmau «A la dècada dels 80 i 90 rebíem crítiques ferotges per treballar conjuntament i perdre així la nostra individualitat, signe inequívoc de l'artista genial».

Surrealisme, art postmodern, minimalisme, poesia de la ironia i de l'absurd, la parella no sembla sentir-se a gust amb cap etiqueta. «Totes les definicions pertanyen a sistemes establerts temporalment, mai tancats en si mateixos i amb riscos de contaminació constant. Podríem dir que un compendi de veus acaba definint un crít», diu Górriz. «Desmuntar, trencar, moure, vol dir renovar-se, triar bifurcacions, posar en dubte sistemes, o intentar-ho», afirma Dalmau. «La pretensió de desmuntar discursos dels que s'autoanomenen com a veritables i únics. Els muntatges, inclosos els propis del llenguatge, han de ser prou àgils i permissius per incorporar i evidenciar la diversitat discursiva com a realitat natural».

JORDI DALMAU
I LIDIA GÓRRIZ
«Un nido de
agujas en el
colchón»

EDITORIAL COMBA
110 PÀGINES